

6. Перероблено і скорочено з електронного листа, написаного сестрою Монікою Седжвік, президентом Товариства молодих жінок у колі Лагуна-Найджел і з виступу сестри Леслі Мортенсен, президента Товариства молодих жінок колу Мішн-Б'єхо.
7. У статті під назвою "Why Do We Let Them Dress Like That?" (*Wall Street Journal*, Mar. 19–20, 2011, С3), вдумайва єврейська мати відстоює норми одягу та моралі й хвалить мормонський жінок за приклад, який вони показують.
8. "Сім'я: Проголошення світові", *Ліягона* лист. 2010, с. 129.
9. Див. Putnam and Campbell, *American Grace*, 244–245.
10. Див. Putnam and Campbell, *American Grace*, 504.
11. Учення і Завіти 81:5; див. також Мосія 4:26.
12. Учення і Завіти 138:56.
13. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), с. 22.
14. Див. *Довідник 2*, 6.1.
15. Див. *Довідник 2*, 4.5.
16. Див. Emily Matchar, "Why I Can't Stop Reading Mormon Housewife Blogs," salon.com/life/feature/2011/01/15/feminist_obsessed_with_mormon_blogs. Ця феміністка й атеїстка, яка пише про себе, визнає цей факт і розповідає, що не може відірватися від блогів жінок-мормонів домогосподарок.
17. З розмови з Легонітай Матеакі, президентом колу Хаакаме Нукуалофа, Тонга, (який згодом служив президентом місії Порт-Морсбі в Папуа Новій Гвінеї), та Леїнатою Ваенуку, президентом товариства допомоги колу.
18. Див. D'Vera Cohn and Richard Fry, "Women, Men, and the New Economics of Marriage," Pew Research Center, Social and Demographic Trends, pewsocialtrends.org. У багатьох країнах також значно зменшується кількість народжених дітей. Це явище називають "демографічною зимою".
19. "A Troubling Marriage Trend," *Deseret News*, Nov. 22, 2010, A14, quoting a report on msnbc.com.
20. Див. Simon Collins, "Put Family before Moneymaking Is Message from Festival," *New Zealand Herald*, Feb. 1, 2010, A2.
21. Gordon B. Hinckley, "Women of the Church," *Ensign*, Nov. 1996, 69; див. також Spencer W. Kimball, "Our Sisters in the Church," *Ensign*, Nov. 1979, 48–49.
22. "Ми сестри в Сіоні", *Гімни*, № 195.
23. Karen Lynn Davidson, *Our Latter-Day Hymns: The Stories and the Messages*, rev. ed. (2009), 338–339.

Президент Генрі Б. Айрінг
Перший радник у Першому Президентстві

Можливості чинити добро

Щоб допомагати в Господній спосіб тим, хто має матеріальні труднощі, потрібні люди, які з любов'ю посвячують себе і те, що мають, Богу та Його роботі.

Мої дорогі брати і сестри, мета мого виступу—вшанувати і віддати належне тому, що Господь зробив і робить, аби служити бідним і нужденним серед Його дітей на землі. Він любить Своїх дітей, які в нужді, і тих, які хочуть допомагати. І Він відкрив шляхи, щоб благословляти тих, кому потрібна допомога, і тих, хто буде надавати її.

Наш Небесний Батько чує молитви Своїх дітей по всій землі, які благають хліба, щоб поїсти, одягу, що прикрити своє тіло, і про почуття власної гідності, яке приходить завдяки спроможності забезпечувати самих себе. Ці благання Він чує відколи помістив чоловіків і жінок на землі.

Ви дізнаєтеся про потреби, що існують у вашій місцевості і в усьому світі. Ваше серце часто хвилюється, відчуваючи співчуття. Якщо ви зустрічаєте людину, якій важко знайти роботу, у вас виникає бажання допомогти. Ви відчуваєте співчуття, коли приходите в дім вдови і бачите, що в неї немає їжі. Ви відчуваєте співчуття, коли бачите

фотографії дітей, які плачуть, сидячи на руїнах свого зруйнованого землетрусом або пожежею дому.

Оскільки Господь чує їхній плач і відчуває ваше глибоке співчуття до них, Він від початку часів відкрив для своїх послідовників шляхи, щоб допомагати. Він запросив Своїх дітей посвячувати свій час, свої кошти і самих себе, щоб разом з Ним служити іншим.

Часом Його шлях допомоги називався "життям за законом посвячення". В інший період Його шлях називався "об'єднаним товариством". У наш час він називається "Церковною програмою благополуччя".

Назви і деталі функціонування змінювалися відповідно до потреб і обставин людей. Але завжди, щоб допомагати в Господній спосіб тим, хто має матеріальні труднощі, потрібні люди, які з любов'ю посвячують себе і те, що мають, Богу та Його роботі.

Він запросив нас до участі в Його роботі—підняти тих, хто в нужді, і наказав виконувати її. Ми увійшли в завіт робити це у водах хрищення і в святих храмах Бога.

Ми поновлюємо цей завіт у неділю, коли причащаємося.

Моя мета сьогодні—описати деякі з можливостей, які Він надав нам, щоб допомагати нужденним. За короткий час мені не вдасться сказати про їх усі. Я сподіваюся на те, що ви відновите й посилите своє зобов'язання діяти.

Є гімн про Господне запрошення до цієї роботи, який я співав ще маленьким хлопчиком. У дитинстві я більше звертав увагу на радісну мелодію, ніж на сповнені сили слова. Я молюся, щоб ви сьогодні відчували слова цього гімну у своєму серці. Давайте знову послухаємо ці слова:

*Чи зробив я сьогодні добро комусь?
Чи від цього світ кращим став?
Чи розрадити зміг? Чи комусь
допоміг?
Як ні, день я змарнував.
Чи бідним, нужденним полеглим
життя,
Коли їм натхнення надав?
Чи слабких підбадьорив,
Утішив серця? Відгукнувся, як хво-
рий страждав?
Ти зранку служити почни,
Натхненно і радісно дій!
Бо робить справи добрі—
Це вияв любові, священний обов'язок твій¹.*

Господь всім нам регулярно посилає сигнали до пробудження. Іноді це може бути несподіване почуття співчуття до когось, хто в нужді. Батько може відчувати це, побачивши, що дитина впала й розбила коліно. Мати може відчувати це, почувши наляканий плач своєї дитини серед ночі. Син або дочка можуть відчувати співчуття до когось, хто здається сумним чи зляканим у школі.

У всіх нас виникало почуття співчуття до людей, яких ми навіть не знаємо. Наприклад, коли ми почули про цунамі в Тихому океані, що виник внаслідок землетрусу в Японії, ви переживали за тих, хто міг би там постраждати.

Почуття співчуття приходило до тисяч з вас, хто почув про повінь у Квінсленді, Австралія. У новинах в основному повідомлялося про кількість постраждалих, яким потрібна була допомога. І багато з вас відчували біль тих людей. На сигнал пробудження відповіли 1500, а може й більше, членів Церкви-волонтерів в Австралії, які прибули, щоб допомогати і втішати.

Вони перетворили своє співчуття на рішення чинити за своїми завітами. Я бачив благословення, що приходять до того, хто в нужді й отримує допомогу, і до того, хто

хапається за можливість її надати.

Мудрі батьки вбачають в кожній нагоді допомогти іншим можливість принести благословення в життя своїх синів і дочок. Нещодавно троє дітей принесли під наші двері коробку зі смачною вечерєю. Їхні батьки знали, що нам потрібна допомога, і вони надали своїм дітям можливість послужити нам.

Ці батьки благословили нашу сім'ю їхнім щирим служінням. Але завдяки їхньому рішенню дати нагоду своїм дітям віддавати, вони поширили благословення на своїх майбутніх онуків. Усмішки дітей, з якими вони залишали наш дім, переконали мене, що так воно й буде. Вони розкажуть своїм дітям про радість, яку вони відчували, з любов'ю здійснюючи служіння для Господа. Я пам'ятаю те почуття спокійного задоволення ще з дитинства, коли я на прохання батька рвав бур'яни в городі сусіда. Коли б мене не просили надати якусь допомогу, я згадую слова гімну "Радість свята, блаженний труд"².

Я знаю, ці слова були складені, щоб описати радість, що приходить від поклоніння Господу у Суботній день. Але ті діти з іжею біля наших дверей відчували увечері буднього дня ту ж радість, що приходить від виконання Господньої роботи.

А їхні батьки побачили можливість зробити добро і поширити радість у поколіннях.

Господній спосіб турботи про нужденних надає батькам й інші можливості благословити своїх дітей. Однієї неділі я бачив це в каплиці. Маленька дитина передала єпископу конверт з пожертвуванням, коли той увійшов у каплицю перед причасними зборами.

Я знав ту сім'ю і того хлопчика. Сім'я нещодавно дізналася про когось з приходу, хто бідує. Батько сказав про це дитині, вкладаючи в конверт щедріші, ніж завжди пожертвування від посту: "Ми сьогодні постимося і молимося про тих, хто в нужді. Будь ласка, віддай цей конверт від нас єпископу. Я знаю, він віддасть це, щоб допомогти тим, хто в більшій нужді, ніж ми".

Той хлопчик, замість відчуття голоду в ту неділю, запам'ятає цей день за відчуте тепле почуття. З того, як він усміхався, передаючи конверт, я чітко знав, що він відчував велику довіру з боку батька, який доручив йому віддати сімейні пожертвування для бідних. Він пам'ятатиме цей день як диякон і, можливо, запам'ятає його назавжди.

Я бачив таке ж щастя на обличчях людей, які допомагали людям заради Господа в Айдахо багато років тому. У суботу, 5 червня 1976 року, зруйнувалася дамба в Тетоні. Одинадцятьох людей загинуло. За лічені години тисячі людей залишилися без своїх домівок. Деякі будинки було змито. Для відбудови сотень помешкань їхнім власникам потрібно було докласти багато зусиль і витратити чималі кошти.

Ті, хто дізналися про трагедію, відчули співчуття; люди відчули спонукання чинити добро. Сусіди, єпископи, президенти Товариства допомоги, провідники кворумів, домашні вчителі і візитні вчительки залишили свої домівки й роботу, щоб прибрати в потерпілих від повені домівках інших людей.

Одне подружжя повернулося з відпустки в Рексбург якраз після повені. Вони не кинулися, щоб подивитися на свій власний дім. Замість цього, вони знайшли свого єпископа і спитали його, де вони можуть допомогти. Він направив їх до сім'ї, яка була в нужді.

Через кілька днів вони поїхали подивитися туди, де стояв їхній дім.

Дому не було, його знесло повинню. Вони просто повернулися до єпископа і спитали: "Що ви хочете, щоб ми робили?"

Де б ви не жили, ви бачили, як чудеса співчуття оберталися на самовіддані вчинки. Це могло відбуватися не лише у випадку великого природного лиха. Я спостерігав це у кворумі священства, де вставав брат і розказував про якогось чоловіка або якусь жінку, які шукають можливість працювати, щоб утримувати себе та свою сім'ю. Я міг відчувати співчуття в тій кімнаті; кілька з присутніх назвали імена людей, які можуть надати цій людині роботу.

Те, що відбувалося в тому кворумі, і те, що відбулося в затоплених будинках в Айдахо,—це виявлення Господнього способу допомагати нужденним набувати впевненості у власних силах. Ми відчуваємо співчуття, і ми знаємо, як діяти в Господній спосіб, щоб допомогти.

Цього року ми відзначаємо 75-ту річницю Церковної програми благополуччя. Вона розпочалася з надання допомоги тим, хто втратив роботу, ферму і навіть дім під час, як її потім назвали, Великої депресії.

Великі матеріальні потреби дітей Небесного Батька знову виникли в наші дні, як вони виникали до цього і виникатимуть в усі часи. Принципи, на яких заснована Церковна програма благополуччя,—це принципи не для якогось одного часу чи якогось одного місця. Вони—для всіх часів і для всіх місць.

Ці принципи духовні і вічні. Тому їх розуміння і вживлення в наше серце дасть нам побачити можливість допомагати і скористатися ними будь-коли і будь-де за Господнім проханням.

Ось кілька принципів, якими я керувався, коли хотів допомогти

в Господній спосіб і коли інші допомагали мені.

По-перше, всі люди щасливіші й і більше поважають себе, коли вони можуть забезпечити себе і свою сім'ю, а потім простягнути руку допомоги, щоб потурбуватися про інших. Я вдячний за тих, хто допомагав мені в моїх труднощах. Я був ще більше вдячний впродовж років за тих, хто допоміг мені забезпечувати самого себе. А потім я був найбільше вдячний за тих, хто показав мені, як використовувати дещо з моїх надлишків, щоб допомагати іншим.

Я навчився, що для того, щоб мати надлишок, треба витратити менше, ніж я заробляю. Маючи цей надлишок, я мав можливість на радісних моментах перевірити, що давати справді краще, ніж отримувати. Частково це тому, що, коли ми надаємо допомогу в Господній спосіб, Він благословляє нас.

Президент Меріон Дж. Ромні так сказав про роботу з благополуччя: "У цій роботі ви не можете віддавати і залишитися бідним". А потім він навів такі слова свого президента місії, Мелвіна Дж. Балларда: "Людина не може, даючи Господу скоринку, не отримати взамін хлібину"³.

У своєму житті я мав підтвердження, що це правда. Коли я щедрий до нужденних дітей Небесного Батька, Він щедрий до мене.

Другий євангельський принцип, яким я керувався у роботі благополуччя,—сила і благословення єдності. Президент Дж. Рубен Кларк молодший сказав про це так: "Служіння, яке ми надавали, ... можливо, викликало в нас найсильніше взаємне почуття братерства, бо чоловіки різної підготовленості та різних професій працювали пліч-о-пліч у саду Служби благополуччя чи в інших проектах"⁴.

Те підсилене почуття братерства

виникає як у людини, якій надається це служіння, так і в людини, яка надає це служіння. І до сьогодні чоловік, з яким я пліч-о-пліч вигрібав мул з його затопленого будинку в Рексбурзі, відчуває зв'язок зі мною. І він більше відчуває свою гідність, оскільки він зробив усе можливе для себе і своєї сім'ї. Якби ми працювали окремо, обое з нас пропустили б те духовне благословення.

Це веде мене до третього принципу у виконанні роботи з благополуччя: залучити свою сім'ю в цю роботу, щоб вона працювала разом з вами, аби вони, турбуючись про інших, могли навчитися, як турбуватися одне про одного. Ваші сини й доньки, які працюють з вами у служінні тим, хто в нужді, вірогідніше за все будуть допомагати одне одному, коли вони опиняться у нужді.

Четвертий цінний принцип Церковної програми благополуччя я засвоїв як єпископ. Він прийшов від виконання наказу із Писань—шукати бідних. Це обов'язок єпископа—знаходити і допомагати тим, хто після всього, що міг зробити сам та разом зі своєю сім'єю, все ще потребує допомоги. Я зрозумів, що Господь посилав Святого Духа, щоб ми, як і у випадку, коли шукаємо істину, турбуючись про бідних, могли "шукати і знайти"⁵. І я також навчився залучати до цього пошуку президента Товариства допомоги. Вона може отримати одкровення з цього приводу раніше за мене.

Комусь з вас потрібне буде нахнення у майбутніх місяцях. Щоб відзначити 75-ту річницю Церковної програми благополуччя, члени Церкви по всьому світу будуть брати участь у дні служіння. Провідники і члени Церкви будуть прагнути

одкровення, визначаючи для себе, якими будуть проекти служіння.

Я дам три поради, які вам слід врахувати, плануючи свій проект служіння.

По-перше, підготуйте себе і тих кого ви ведете, духовно. Тільки тоді, коли серця пом'якшені Спасителевою Спокутою, ви зможете чітко побачити, що мета цього проекту—благословити як духовно, так і матеріально життя дітей Небесного Батька.

Моя друга порада: треба вибрати тих людей, яким ви будете служити у царстві чи в громаді, чиї б потреби зворушили серця тих, хто буде їм служити. Люди, яким вони будуть служити, відчувають їхню любов. І це може принести їм більше радості, як обіцяно у загаданому гімні, ніж допомога лише в їхній нужді.

Моя остання порада—плануйте використовувати силу уз сімей, кворумів, допоміжних організацій та знайомих вам у громадах людей. Почуття єдності умножать гарні наслідки служіння, яке ви надаєте. І ті почуття єдності у сім'ях, у Церкві і в громадах міцнішатимуть і залишатимуться надійним спадком ще надовго після завершення проекту.

Це для мене нагода сказати вам, як дуже я ціную вас. Саме тому, що ви служили з любов'ю заради Господа, люди, яких я зустрічав по всьому світу, дякували мені за вашу допомогу їм.

Ви знаходили шлях, як підняти їх вище, допомагаючи їм у Господній спосіб. Ви і такі смиренні послідовники Спасителя, як ви, "хліб свій пускали по воді" у служінні, і люди, яким ви допомогли, у свою чергу, намагалися віддати мені хлібину своєї вдячності.

Представлено президентом Дітером Ф. Ухтдорфом
Другим радником в Першому Президентстві

Я відчував те саме виявлення вдячності від людей, які працювали зі мною. Пам'ятаю, як одного разу я стояв поряд з Президентом Езрою Тефтом Бенсоном. Ми говорили про служіння за програмою благополуччя в Господній Церкві. Він здивував мене своїм молодим захватом, коли сказав, підкреслюючи свої слова рухами руки: “Я люблю цю роботу, це—робота!”

Від імені Господаря я дякую вам за вашу роботу в служінні дітям нашого Небесного Батька. Він знає вас, і Він бачить ваші зусилля, старання і жертвування. Я молюся, щоб Він нагородив вас благословеннями побачити плоди ваших трудів у щасті тих, кому і з ким ви допомагали заради Господа.

Я знаю, що Бог Батько живий і чує наші молитви. Я знаю, що Ісус є Христос. Вас і тих, кому ви служите, може бути очищено та зміцнено через служіння Йому і виконання Його заповідей. Ви можете знати, як знаю це я, силою Святого Духа, що Джозеф Сміт був Божим пророком і він був покликаний відновити істинну і живу Церкву, якою вона і є. Я свідчу, що Президент Томас С. Монсон—живий Божий пророк. Він є справжнім прикладом у тому, що робив Господь: він ходить, добро чинячи. Я молюся, щоб ми могли хапатися за кожен можливість, щоб “піднімати руки, що опустилися, і зміцнювати ослаблі коліна”⁶. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Чи зробив я сьогодні добро?”, *Гімни*, № 132.
2. “Радість свята, блаженний труд”, *Гімни*, № 80.
3. Marion G. Romney, “Welfare Services: The Savior's Program,” *Ensign*, Nov. 1980, 93.
4. J. Reuben Clark Jr., in Conference Report, Oct. 1943, 13.
5. Див. Матвій 7:7–8; Лука 11:9–10; 3 Нефій 14:7–8.
6. Учення і Завіти 81:5.

Підтримка церковних чинів

Запропоновано, щоб ми підтримали Томаса Спенсера Монсона як пророка, провидця і одкровителя і Президента Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів; Генрі Бенніона Айрінга як першого радника в Першому Президентстві і Дітера Фрідріха Ухтдорфа як другого радника в Першому Президентстві.

Хто підтримує, виявіть це.

Хто проти, якщо такі є, можуть виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали Бойда Кеннета Пекера як президента Кворуму Дванадцятьох Апостолів, а також членів цього кворуму: Бойда К. Пекера, Л. Тома Перрі, Рассела М. Нельсона, Далліна Х. Оукса, М. Рассела Балларда, Річарда Г. Скотта, Роберта Д. Хейлза, Джеффри Р. Холланда, Девіда А. Беднара, Квентіна Л. Кука, Д. Тодда Крістоферсона і Ніла Л. Андерсена.

Хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, можуть також вказати.

Запропоновано, щоб ми підтримали радників в Першому Президентстві і Дванадцятьох апостолів як пророків, провидців і одкровителів.

Хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, якщо є, виявіть таким же чином.

Запропоновано, щоб ми звільнили наступних територіальних сімдесятників, починаючи з 1 травня 2011 року: Хосе Л. Алонсо, Нельсона Л. Алтамірано, Джона С. Андерсона, Яна С. Ардерна, Серхіо Е. Авіла, Девіда Р. Брауна, Д. Фрейзера Буллока, Дональда Дж. Батлера, Владіміро Дж. Камперо, Деніеля М. Канолеса, Карла Б. Кука, І. Полоскі Кордона, Дж. Девна Корніша, Фередіко Ф. Косталеса, Легранда Р. Куртиса мол., Гебера О. Діаса, Ендрю М. Форда, Хуліо Г. Гавіола, Мануеля Гонсалеса, Даніеля М. Джонса, Дональда Дж. Кейеса, Домінгоса С. Лінхареса, Б. Ренато Моддонадо, Раймундо Моралеса, Дж. Мішеля Пайа, В. Стівена Д. Посея, Хуана М. Родрігеса, Герардо Л. Рубіо, Джея Л. Сіттурда, Дірка Сміберта, Ейвінда Стеррі, Ізраеля А. Толентіно, В. Крістофера Уедделлі і Гарі В. Уолкера.

Ті, хто бажають приєднатися до нас у вияві вдячності за їхнє чудове служіння, будь ласка, виявіть це.

Запропоновано, щоб ми підтримали як нових членів Першого